

Depesze kondolencyjne z powodu zgonu Prezydenta Republiki Czechosłowackiej, Przewodniczącego Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji **Klementa Gottwalda**

DO
KOMITETU CENTRALNEGO
KOMUNISTYCZNEJ PARTII
CZECHOSŁOWACJI

PRAGA

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza i cały naród polski z głębokim żalem przyjęła bolesną wiadomość o zgonie towarzysza Klementa Gottwalda, przewodniczącego Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji, wodza bratniego narodu czechosłowackiego, wiernego ucznia Lenina i Stalina.

W tych ciężkich dla Waszej partii i narodu Czechosłowacji chwilach pragniemy przekazać Wam w imieniu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i w imieniu całego narodu polskiego wyrazy najścisłego współczucia i braterskiej solidarności i zapewnić Was, drodzy Towarzysze, że masę pracującą naszego kraju na zawsze zachowają w pamięci szlachetną postać niezłomnego bojownika o prawa ludu, nieugiętego sierpnia ludowa - demokratycznej Czechosłowacji, serdecznego przyjaciela Polski Ludowej.

Jeszcze bardziej zacieśnimy więzy przyjaźni i współpracy z bratnim narodem czechosłowackim, jeszcze mocniej zewrziemy serce w potrzebny obozie pokoju i socjalizmu skupieni wokół wielkiego i niezwykłego Związku Radzieckiego i jego bohaterów Partii Komunistycznej.

W imieniu
KOMITETU CENTRALNEGO
POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ
PARTII ROBOTNICZEJ

PRZEWODNICZĄCY
BOLESŁAW BIERUT

DO
PRZEWODNICZĄCEGO
RZĄDU
REPUBLIKI
CZECHOSŁOWACKIEJ
TOWARZYSZA
ANTONINA
ZAPOTOCKY'EGO

PRAGA

Przejęty do głębi wiadomością o śmierci Prezydenta Republiki Czechosłowackiej i Przewodniczącego Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji towarzysza Klementa Gottwalda, przesyłam Wam i w Waszej osobie całemu narodowi czechosłowackiemu wyrazy najserdeczniejszego współczucia w imieniu Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i moim własnym.

Ze zgonem nieodżałowanego towarzysza Gottwalda odchodzi od nas gorący orędownik braterskiej przyjaźni naszych narodów i ich nierozdzielnej włości z całym obózem pokoju i demokracji, któremu przewodzi wielki Związek Radziecki.

Naród polski zawsze będzie czcił pamięć towarzysza Gottwalda, który całe swe piękne i ofiarne życie poświęcił nieustępli walce o realizację wielkich ideałów — Engelsa — Lenina — Stalina, prowadząc

narody Czechosłowacji zwycięską drogą budownictwa socjalizmu i walki o trwały pokój.

ALEKSANDER ZAWADZKI
PRZEWODNICZĄCY
RADY PAŃSTWA
POLSKIEJ
RZECZYPOSPOLITEJ
LUDOWEJ

DO
PRZEWODNICZĄCEGO
RZĄDU REPUBLIKI
CZECHOSŁOWACKIEJ
TOWARZYSZA ANTONINA
ZAPOTOCKY'EGO

PRAGA

Wstrząśnięty do głębi śmiercią towarzysza Klementa Gottwalda Prezydenta bratniej Republiki Czechosłowackiej i Przewodniczącego Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji, przesyłam w imieniu narodu polskiego, Rządu Polskiego i moim własnym narodowi czechosłowackiemu, Rządowi Republiki Czechosłowackiej i Wam, towarzyszu Przewodniczący, wyrazy serdecznego współczucia. Dzielnym z Wami głęboki ból z powodu niepozewrotnej straty jaką jest zgon wielkiego syna narodu czechosłowackiego, nieustraszonego bojownika o socjalizm i pokój, wiernego ucznia Lenina i Stalina.

Pod wodzą towarzysza Klementa Gottwalda bratni naród czechosłowacki umocnił swe państwo ludowe, pogłębił nieustannie przyjaźni i braterski sojusz z wielkim Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, wkroczył na drogę budownictwa socjalistycznego, realizując je zwycięsko wbrew knowanom imperializmu.

W obliczu tej bolesnej straty przesyłam Wam, drogi towarzyszu, wyrazy braterskiej solidarności, którą żywi naród polski w stosunku do narodu czechosłowackiego. Ramie w ramie z wami kroczycy będziecie pod przewodnictwem Związku Radzieckiego po drodze wspólnej walki o pokój i wcielenie w życie wielkich ideałów i nauk nieśmiertelnego Stalina. W myśl nauki Wielkiego Stalina nasze bratnie narody zacieśniają jeszcze bardziej więzy serdecznej przyjaźni, wzajemnej współpracy i pomocy, dla dobra obu naszych krajów, dla dobra całego obozu pokoju.

BOLESŁAW BIERUT
PREZES
RADY MINISTRÓW
POLSKIEJ
RZECZYPOSPOLITEJ
LUDOWEJ

Dziś otwarta zostanie IV sesja Rady Najwyższej ZSRR

MOSKWA.
AGENCJA TASS podaje:
A Otwarcie czwartej sesji Rady Najwyższej ZSRR odbędzie się w niedziele 15 marca br. o godzinie 14 (według czasu moskiewskiego) w sali posiedzeń Rady Najwyższej ZSRR na Kremlu.

ZGON KLEMENTA GOTTWALDA

Prezydenta Republiki Czechosłowackiej
i Przewodniczącego Komunistycznej Partii Czechosłowacji

BIULETYN O STANIE ZDROWIA
PREZYDENTA REPUBLIKI
CZECHOSŁOWACKIEJ
KLEMENTA GOTTWALDA

PRAGA PAP. Czechosłowacka Agencja Telegraficzna podaje biuletyn o stanie zdrowia Prezydenta Klementa Gottwalda, wydany o godzinie 21,00 w dniu 13 marca br.:

Nagle pogorszenie się stanu zdrowia towarzysza Klementa Gottwalda 13 marca rano nasunęło podejrzenie, że nastąpił wylew krwawy do klatki piersiowej. Gdy tylko stan zdrowia pozwolił dokonano próbnego nakłucia i wydobyto płynną krew. Postanowiono wezwać na konsylium chirurgów. Zabiegi lecznicze są kontynuowane. Stan zdrowia — bez zmian.

Czechosłowacka Agencja Telegraficzna podaje biuletyn o stanie zdrowia Prezydenta Klementa Gottwalda wydany dnia 14 marca 1953 r. o godzinie 4,00:

Na konsylium chirurgów postanowiono dokonać odciającego nakłucia klatki piersiowej oraz przetoczenia krwi. Po dokonaniu tych zabiegów leczniczych stan zdrowia Klementa Gottwalda pozostaje ciężki. Tętno waha się między 100-140 uderzeń na minutę, słabe.

Obserwuje się znaczne zakłócenia w oddechu. Częstość oddechu od 26 do 42 na minutę. Ciśnienie krwi pozostaje niskie: maksymalne 130, minimalne — 80.

PRAGA PAP. Towarzysz Klement Gottwald po niespokojnej nocy zasnął dopiero o godzinie 6 nad ranem.

Po krótkim, spokojnym śnie stan nagle się pogorszył. O godzinie 8,15 nastąpiło uszkodzenie centralnego systemu nerwowego z utratą przytomności. Tym samym dotychczasowy poważny stan chorego jeszcze bardziej się pogorszył. Krwotok i oddychanie utrzymuje się, jedynie za pomocą nieustannych i usilnych zabiegów lekarskich.

KOMUNIKAT LEKARSKI O ZGONIE
PREZYDENTA REPUBLIKI
CZECHOSŁOWACKIEJ
I PRZEWODNICZĄCEGO
KOMUNISTYCZNEJ PARTII
CZECHOSŁOWACJI
KLEMENTA GOTTWALDA

PRAGA PAP. — Towarzysz Klement Gottwald od godziny 9 rano już nie odzyskał przytomności. Chociaż nieustannie utrzymywano sztuczne oddychanie i obieg krwi, zapasę pogłębiała się. Sinica i bladeść narastały, oddech słaby, tętno było niewyuczulalne, ciśnienia krwi nie dało się zmierzyć. Ponownie nastąpiły objawy uszkodzenia centralnego układu nerwowego.

Towarzysz Klement Gottwald zmarł o godzinie 11-tej.

Posiedzenie żałobne Prezydium KPCz.

I Prezydium Rządu Czechosłowackiego

PRAGA. Agencja CTK donosi: Bezpośrednio po zgonie towarzysza Klementa Gottwalda odbyło się wspólne posiedzenie żałobne Prezydium Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji i Prezydium Rządu Republiki Czechosłowackiej.

Premier Antonín Zapotocký otworzył posiedzenie i wygłosił przemówienie, w którym uczcił pamięć Prezydenta Klementa Gottwalda.

Na wspólnym posiedzeniu postanowiono ogłosić w całym kraju żałobę narodową, która będzie trwała do dnia pogrzebu Prezydenta włącznie. W okresie żałoby narodowej

flagi państwowe i czerwone sztafandy będą opuszczone do połowy masztu. Teatry i kina będą nieczynne; koncerty, zawody sportowe, imprezy kulturalne i wszelkie uroczystości i obchody będą zawieszane.

Dla zorganizowania pogrzebu Prezydenta Republiki i Przewodniczącego Komunistycznej Partii Czechosłowacji, towarzysza Klementa Gottwalda, wybrano komisję w następującym składzie: przewodniczący — A. Zapotocký, członkowie — V. Siroký, K. Baclík, A. Cepicka, R. Nowotný, J. Plojhar, E. Slechts, G. Kliment, B. Koehler; sekretarzem komisji został B. Hradeš.

JÓZEF BARAN

wschodzi z i a r n o

rzucone przez Wielkiego Siewcę

W MIELENCINKU, jak w Moskwie i Szczecinie, jak w tyfujących miastach Kraju Rad i Polski zapada zmrok. Utrudniona całodzienna praca ludzkie powoli podążają do naprędku urzędowej świetlicy. Czy same kierują się na spowity kirem portret, jego portret.

Chamskie metody

— PROPAGANDY USA zasługują raczej na reakcyjną nazwę zachodnio-amerykańskiej. Świadczą o tym artykuły, jakie ukazały się ostatnio w „Daily Mail”. Angielski dziennik atakuje jak najostrejsze metody, stosowane wobec krajów obozu pokoju i stwierdza, że efekt ich jest odwrotny do zamierzonego.

Wskazuje m. in. na prymitywizm i ordynarność chwytów, stosowanych przez radiostacje amerykańskie, a „Głos Ameryki” na czoło, „Daily Mail” radzi im, aby w audycjach swoich używały spokojniejszego tonu, a przede wszystkim w mniejszym stopniu korzystały z usług „emitatorów politycznych”.

Niewypał

— TAK OKRESLA prasa zachodnio-europejska pierwsze posunięcie Eisenhowera w sprawie zapowiadanej przez niego rozszerzenia wojny psychologicznej. Senacka komisja spraw zagranicznych oddzieliła bowiem od aktu rezolucji rządową w sprawie wypowiedzenia układów międzynarodowych.

Niefortunne losy rezolucji, do których Eisenhower i jego kompani przywiązują duże znaczenie, jest wyrazem ogólnego kryzysu polityki USA. Chociaż, pomijając w Waszyngtonie, charakterystyczne dobitne korespondent „Chicago Sun Times”, pisząc: „Administracja Eisenhowera otrzymuje sprzeczną radę. Z jednej strony powiadać, że to właśnie nadchodzić czas wzmocnienia „zimnej wojny” zaostrezenia roboty wyprutowej i sabotażu w krajach Europy wschodniej, z drugiej zaś strony inni ostrzegają, równie stanowczo, przeciwko takiej taktyce”.

Handlarze śmierci

— NIE GRZESZĄ, jak wiadomo, moralnością. Jedynym motywem, jakim się kierują — jest zysk. Przykładów na to mamy już przytoczyć wiele, z dalszej i bliższej historii. Ostatnio brytyjskiej produkcje broni sprzedali samoloty odrzutowe krajom arabskim. Gdy rząd Izraela zaprosił do przelotu samoloty, okazało się, że samoloty te, które zostały w Izraelu, oczywiście — są gotówkę i to — w dolarach.

Oto typowy przykład „handlu śmiercią” w pogoni za najwyższymi zyskami. Zyskami, które całkowicie wpływają do kieszeni fabrykantów.

W małej wsi pyrzyckiej

MOSKWA. Nad miastem zapada zmrok. Potoki ludzi płyną ku śródmieściu, rozrastają się i na kształy ogromnej rzeki wlewają się do Domu Związków. Ludzie radzieccy śnią swego Wodza. Przechodzą powoli obok trumny, oglądają się raz jeszcze, nie mogą oderwać wzroku od zasygłego oblicza Stalina. Kłów, Warszawa, Szczecin. Tysiące miast i wsi. Z odkrytymi głowami słuchają ludzkie stragiści wioślni, przenoszą się myślami do sal, w której wśród kwiatów spoczywa Stalin. Stocznia Szczecińska, Szkoła Inżynierska, RZS „Wspólny siew”, gromada Mielencinek...

Chłopi pyrzyckiej wsi Mielencinek zebrał się, by pożegnać Wielkiego Wodza.

PRZEDSTAWICIEL partii czytał odezwę Komitetu Centralnego.

— Cała postępowo ludność z najwyższym bólem przyjęła tragiczną wieść o zgonie największego człowieka naszych czasów — Józefa Stalina.

— Masy pracujące Polski wiedzą, że ich historyczne przeobrażenia społeczne, wyzwolenie z jarzma obywateli i kapitalistów, zwycięstwa nad Niemcami, wyzwolenie państwa ludowego, obywateli osiągnięcia w budowie nowego życia — wiążą się niezerwanymi z braterską pomocą narodów radzieckich, z serdeczną troską i ojcowską opieką Wodza i genialnego Nauczyciela mas pracujących całego świata, wielkiego przywódcy naszego narodu — Józefa Stalina.

Głęboko w chłopskie serca padają słowa odezw. Ródz w nich nienawiane jeszcze uczucia, budzą odległe wspomnienia.

— „Masy pracujące Polski wiedzą, że ich historyczne przeobrażenia społeczne... Aleksander Caryk przenosi się myślami do wsi, do której w ramieniu z radzieckimi żołnierzami szumował Wódz Pomorski i na szermierzowanych, niemieckich jeszcze nazwach miast pomorskich uczył się pierwszy młodzieńcy do Ziemi Szczecińskiej. Było to, o ile pamięta, gdzieś za Nowogardem. Przed chwilą połączonymi atakami polskich fizylerów i radzieckich ochotników rozproszyli na przedzie skiełona obrona hitlerowska. Droga na Szczecin i Berlin stała otwartą. Wtedy to przy skrzyżowaniu dróg, na murze jakiegoś domu z rozwalonego domu radziecki żołnierz pisał krewą żołnierski drogowskaz: Za Stalina, za Polskę — naprzód!”

Gerwazy Augustyn podparł głowę łokciem i wpatrzył się w portret Stalina. „Że umocnienie państwa ludowego, obywateli osiągnięcia w budowie nowego życia... Pamięta jak dziś. Jechało ich coś za trzysta, z całego województwa. Słowa — Nowa Huta — obłączyły się im o uszy już niejedną raz. Kiedy jednak stanęli oko w oko z ogromnym placem budowy, z potężnymi halami i blokami mieszkalnymi, kiedy im zaczęło tłumaczyć, ile to milko nowo stałi wytypać się tu będzie — oniemieli ze zdziwienia. Wyrochy im przed oczami nowe traktory i plugi, mosty i linie kolejowe — cała rodzica się dzieli Krajowi Rad nie spozyla się Ojczyzny. Potem, w czasie zwiedzania wielkiej budowy iłkroć spotkali gdzieś portret Stalina, spoglądali na niego jakby kłiwie, takim spojrzeniem, jakim tylko ktoś obdlała dobrego, mądrego ojca.

— „Zostali władzy przez lud pracujący... Wie dobrze Jan Feliczak, co za dziedzic Związków Radzieckich, Stałinowi. Pobudzą słowni prelegenta wspomnienia niosą obraz parobczaka, niedźwiedzia życia. Dawno to było. Feliczak tak jak ojciec, jak bracia, fornali u jaśnie pana dziedzica, nie wiedząc, że może, nawet w marzeniach, istnieć lepsze, znośniejsze dla takich jak on życie.

Z czerwonogwizdowymi czolgamii przyszła wolność i godność ludzka, Feliczak, średniomolny chłop jest dziś członkiem Powiatowej Rady Narodowej, jednym z współgospodarzy swojej Ojczyzny.

LUDZIE w skupieniu słuchają słów przedstawiciela partii.

— Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Rada Ministrów i Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wzywa masy pracujące i cały naród polski do zjednoczenia i nieśmiertelnemu Wodzowi ludu pracującego całego świata.

— Wcielając w życie jego nauki, wzmacniając nieustannie siłę i jedność naszego narodu w walce o pokój i socjalizm.

Trudno powiedzieć, kto pierwszy o tym pomyślał. Wstał jednak najpierw Feliczak i rzekł:

— Bracia, każdy wie, że zawdzięczamy Stalinowi... Polkę i dom i śmiecie, wszystko. Dla nas się On trudził przez całe życie, nas uczył jak mamy walczyć o lepsze. My tu w gromadzie od miesięcy gadamy już o spółdzielni. I ni jak nie ma zgody. A kto pierwszy zakładał spółdzielnię? Stałin. Kto wskazał chłopu, w jaki sposób zbrnąć wyprutować Stalin. On chłopu nauczył, jak ma po ludzku żyć. Po mojemu, to powinniśmy dzisiaj dojść do zgody i założyć spółdzielnię. Tak po chłopsku, bracia, powiedzcie Stalinowi w tym bołającym dniu, że my też, tak jak On uczył, wspólnie na tę lepszą drogę.

Szarpnęło coś ludzkiemu sercom. Z bólu i żalu rozdziło się postanowienie, przemożna idea. Caryk poczuł się jak wtedy, gdy pisał na murze: Za Stalina, za Polskę... Wstał i rzekł:

— Z ust mi Feliczak te słowa wyjął. Zakładamy spółdzielnię, tak jak On nam przykazał, w gromadzie się wzmamy, razem. A spółdzielnię nazwimy imieniem i datą marca 1953 r. Na pamiątkę, że w tym dniu właśnie zaczęliśmy po nowemu. Kto za spółdzielnię?

Na sali podniosło się w górę 19 spracowanych dłoni.

MOSKWA. Sala Kolumnowa Domu Związków. Ostatnie chwile pożegnania z Józefem Stalinem. Za chwilę z Domu Związków wynoszą wieńce, na purpurowych, akasmychch poduszkach order i medale Zmarłego. Trumna ze zwłokami. Stalina zostaje ustawiona na lawecie armatniej. Konkursi żałobnicy posuwają się powoli w kierunku Placu Czerwonego. W głębokim smutku chyli się głowy przed trumną ułożonego Wodza...

A w małej wsi pyrzyckiej, w Mielencinku wchodził ziarno, rzucone przez Wielkiego Siewcę.

— Otwieram pierwsze zebranie członków spółdzielni im. „3 marca 1953 roku” — mówi przewodniczący spółdzielni, Zelek. — Na porządku dziennym sprawa wkładów siewnych i inwentaryzacyjnych oraz ustalenie terminu rozpoczęcia wspólnych robót w polu.

Pod koniec zebrania wstał Bartocha.

— Jesteśmy młodą spółdziel-

ną, ale dzień, w którym żemy się zjednoczyli, nazwa ją — kładamy naszej spółdzielni, to było dla nas co innego: musieliśmy dobrze, jak najlepiej pracować. To tak, jak byśmy spełniali testament Stalina. Proponuję, żeby siew, stalinowski siew, zakończyć na dwa dni przed terminem, a na dodatek wezwać do współzawodnictwa spółdzielni produkcyjną w Marianowie.

DZIEŃ pogodny, bezwietrzny. Na spółdzielczych polach Mielencinka walczy traktor. Przewodniczący spółdzielni, Zelek, pokazuje ręką jakąś pokulacką, obywateli chlewnię.

— Tu urządził spółdzielca stajnię i obór. Konie wprowadzimy do piątku. Uchwaliłmym w tym roku jeszcze zakupić 10 krów i 23 świń, żeby jak najszybciej rozwinąć wspólną hodowlę.

Odwraca się i kieruje ręką w stronę małego pałacyku.

— A w tym pałacu po niemieckim obszarunku urządziłmym Dom Kultury, Biura Zarządu, przedszkole, bibliotekę, świetlicę.

Chodzący po obszernych, zniszczonych trocnych salach pałacyku.

— Tu, w tym pokoju będzie świetlica. Poświęcimy ją pamięci Stalina. Żeby ludzie zawsze pamiętali, że to dzięki Niemcu.

Pracowity, nowy dzień obejmuje całą gromadę, w której z bólu serdecznego narodziła się wielka siła, rodząca jasne życie.

Józef Baran

„GŁOS AMERYKI” NA WOKANDZIE ŚLEDZCZY

W „GŁOSIE AMERYKI” rozpoznać się wielkie „rozpoznawanie na czarownicę”. Podkomisja śledcza Senatu Mc Carthygo poszukuje na gwiazd „wyprutowych wyprutowych” w centralnym urzędzie do spraw propagandy zagranicznej — International Information Administration, której podlega „Głos Ameryki”.

Oskarżeni bronią się. Jednemu z wysokich urzędników szczeblu — Kretzmanowi zarzucono np., że w audycjach dla Kroiści krytyczną ocenę Li Sym-mana i jego reżimu. Spowodowało to dyplomatyczne nieporozumienia między USA i „kruczym starcem” południowo — koreańskim.

Kretzman tu maczuł się przez pisanie programów, które nakazywały zmieszanie w audycjach przez głądów prasy zagranicznej o wyborach w Korei południowej, „a w żaden sposób nie udało mu się w całej prasie europejskiej znaleźć głosu przychylnych dla Li Sym-mana”.

Raz udało się ślepej kurze znaleźć ziarno prawdy i gotowa była się nim udławić.

— Więcej ryb dla konsumenta — więcej zarobku dla rybaka!

PLAN POŁOWÓW

Najważniejsza książka na kutrach morskich

CZERWONA oprawna książeczka towarzyszy załogom kutrów państwowych przedsiębiorstw połowowych na wszystkich rejsach. Zagląda się do niej również często jak do dziennika kutrowego, w którym notuje się wszelkie wydarzenia na morzu i w porcie.

W TYM BOWIEM roku każdy kuter państwowy otrzymał „Plan Połowów” — a to w związku z uchwałą rządową z 4 lutego w sprawie wynagrodzenia rybaków państwowych zależnie od wartości złowionej ryby. Załogi naszych kutrów państwowych pracują obecnie „na parcie”.

Co to znaczy?

WYNAGRODZENIE W ZALEŻNOŚCI OD WYNIKÓW PRACY

KADZY członek załogi, a więc szypcerz, mechanik, młodzi, rybacy starsi i młodsi oraz praktykanci otrzymują miesięczne wynagrodzenie w zależności od wyniku pracy załogi. Jaki ma być ten wynik, ustala plan roczny i kwartalny, rozbity w książce na dania miesięczne. Liczy się nie tylko ogólna ilość ryby, ustala się bowiem jakie rodzaje ryb ma złowić załoga kutra i to w zależności od sezonu.

A więc — jeżeli kuter jest w eksploatacji, jeżeli szypcerz i załoga znała dobrze swe zadanie, dobrze zarabiała, jeżeli pracowała dobrze — a to przecież jest zawsze naszym celem — zarabiała jeszcze lepiej, albowiem za przekroczenie planu otrzymywała premie, a przy ponadplanowych ilościach ryb partycy — czyli udziały — o 50 procent więcej.

Opłaca się więc przekraczać plan połowów.

Opłaca się bardzo dużo stało o to, by kuter był gotowy do eksploatacji.

NA WYPADEK DNI SZTORMOWYCH

ACO BĘDZIE, gdy warunki na morzu nie pozwolą na wyjazd? Czy rybak z winy „natury” ma być pozbawiony możliwości zarobku?

Uchwała rządu przewiduje specjalne wynagrodzenie rzekłoby w wypadkach wyjątkowych i żywiołowych. W normalnych dni sztormowych lub w inne dni nielowce rybak ma zagwarantowane wynagrodzenie za pracę w bazie remontowej lub przy innych pracach.

Alle główne zainteresowanie załogi leży w tym — by wypłynąć na morze i z połowów wracać z jak najpełniejszymi ładowaniami. Bo od tych połowów liczy się „part”.

NA AKORDZIE

INNymi słowy — rybacy państwowi przeszli na akord. Uchwała rządu stworzyła im najlepsze warunki podniesienia wydajności pracy. A to z kolei oznacza, że trzeba systematycznie walczyć o zlikwidowanie przestarzałego jednostek, o lepszą jakość ryb dostarczonych do portu, o socjalistyczną opiekę nad kuterami. Więcej ryb dla konsumenta — więcej zarobku dla rybaka!

Młodzież polska z entuzjazmem przyjmuje wiadomość o zwołaniu Kongresu Studentów do Warszawy

W DRUGIM dniu obrad Komitetu Wykonawczego Międzynarodowego Związku Studentów, toczących się w Berlinie, odbyła się dyskusja nad sprawą zwołania III Światowego Kongresu Studentów i IV Światowego Zlotu Młodzieży i Studentów.

W dyskusji zabierali głos przedstawiciele kilkunastu krajów. Wszyscy mówcy poparli propozycję zwołania Kongresu i Zlotu, podkreślając konieczność zaspokojenia młodzieży studenckiej w walce o pokój i o prawa młodzieży.

Przedstawiciele studentów polskich — Józef Kepa, oświadczył, że młodzież polska z entuzjazmem przyjmuje wiadomość o zwołaniu Kongresu Studentów do Warszawy. Młodzież polska gorąco pragnie spotkać się ze swoimi braćmi z zagranicy, aby zaciętnie walczyć przyjaźni i współpracy.

Wszyscy mówcy skłaniali imieniu reprezentowanych organizacji wyrazić głęboką radość z powodu zwołania Kongresu i Zlotu, podkreślając przy tym, że młodzież i studenci, Wielkiego Stalina.

REFERAT na temat zadań studentów i organizacji studenckich w dziedzinie ułanowania przyjaźni i współpracy między narodami, utrwalenia pokoju na całym świecie i w dziedzinie obrony praw młodzieży wygłosił zastępca sekretarza generalnego Międzynarodowego Związku Studentów Paulo Pesetti (Włochy). Złożył on wniosek, aby Komitet Wykonawczy RZS zaaprobował uchwałę Kongresu Narodów w Obronie Pokoju oraz aby zaapelował do wszystkich studentów i organizacji studenckich o popularyzację tych uchwał i wcielanie ich w życie.

SPOŚRÓD ROZMAITYCH owadów żyjących w kwiatach o ciepłym klimacie — w wieloletniej doświadczonej — spotyka się gatunek barczoszek, a nawet specjalnie hodowany. Jest nim CYKADA śpiewająca. Nie wszystkie cykady śpiewają ale u niektórych odmian samce, w gorącej porze dnia, wydają głośne swobodne dźwięki, podobne do świergotu ptaków. Mówiący ta właściwość od dawna przyciągała do owadów miliońców tego „Śpiewu”. W Korei, Chinach i Japonii trzymali się cykady w maleńkich klatkach tak jak u nas kani i inne śpiewające ptaki.

Cykady jest sporym owadem — rozpiętość skrzydeł sięga 12 cm — o żółtym, barwnym kolorze. Ma silny, gruby tułów, a na szerokiej głowie rozkłada się sześć oczu. Dźwiękowe organy są bardzo złożone: są to błonki znajdujące się powyżej odwłoka, poruszone sążniami drgań.

Cykady żyją na drzewach i krzakach, odżywiają się sokiem roślin, nie wyrządzają im przez to szkody. Jest jednak pewien gatunek w środkowej Azji niszczący planacje bawełny. W Europie spotyka się cykady na Kaukazie i na Krymie.

Dom wariatów w Fontainebleau

Kwatera główna Ridgway'a jest kopią kwater Hitlera

— stwierdził publicznie gen. Douche

„Lepiej dobić armię europejską, która nie może żyć i nie może umierać“

FOSTER DULLES oświadczył w Komisji senatu amerykańskiego po swym powrocie ze słynnego „Blitzu” szanowanego pisma „New York Times”, iż bacznie obserwował polityczną obawę, że na przykład w tej chwili wojna europejska, na którą USA liczyły, wywiązała się z ręk, że rozstrzygała się o rozkładzie między nimi a Ameryką, a nie do zjednoczenia.

PRASA zachodnio-europejska dostarczyła ostatnio sporo wskazówek, gdzie należy szukać rozkładających się miokrobów, zarządzających chorobą rozpady wielkie nadzieje amerykańskich łowców europejskiego mięsa armatniego. Wskazywały te prowadzą do kwatery głównej amerykańskiej siły zbrojnych w Europie i bezpośrednio do generała — duży Ridgway'a. Ridgway narzucony został zachodniej Europie przez Amerykę jako „filar” strategii amerykańskiej. Miał on przeprowadzić podporządkowane mu armie zachodnioeuropejskie i jej dowodzić zasadami tej strategii. Z łaski swych wszechpotężnych w tej

Zwłaszcza wśród Francuzów, którym barbarzyńcy amerykańscy, panujący w kwaterze głównej w Fontainebleau i w eleganckiej dzielnicy oficerskiej w St. Germain-en-Laye, szczególnie gwałtownie działa na nerwy. Nawet zatwardziałej reakcji francuskiej, gen. Dulles, po pierwszym zetknięciu się z Ridgwayem, pojechał z delecta omijać jego siedzibę. Prasa francuska twierdzi, że przez szereg miesięcy przed swym wyjazdem do Dalekiej Wschodu nie uważał za możliwe wymienić się z sztabowcami amerykańskimi nawet zwyczajnymi uprzejmościami towarzyskimi.

części Europy mocodawców poczuł się jej niekonformnym królem.

BARBARYZM AMERYKAŃSKI DZIAŁA EUROPIE NA NERWY

NA TYM wyimaginowanym stanowisku przyswoił sobie bezceremonialnie prawo prostactwa traktowania europejskich podkomendnych. Wzbudził w nich nie „amerykańskiego ducha bojowego” (co do którego owi europejscy podkomendni po krótkich doświadczeniach wyrażają poważne uzasadnione zastrzeżenia) — ile zdecydowaną postawę amerykańską.

Zwłaszcza wśród Francuzów, którym barbarzyńcy amerykańscy, panujący w kwaterze głównej w Fontainebleau i w eleganckiej dzielnicy oficerskiej w St. Germain-en-Laye, szczególnie gwałtownie działa na nerwy. Nawet zatwardziałej reakcji francuskiej, gen. Dulles, po pierwszym zetknięciu się z Ridgwayem, pojechał z delecta omijać jego siedzibę. Prasa francuska twierdzi, że przez szereg miesięcy przed swym wyjazdem do Dalekiej Wschodu nie uważał za możliwe wymienić się z sztabowcami amerykańskimi nawet zwyczajnymi uprzejmościami towarzyskimi.

PROWOKUJĄCA „PANI GENERALA”

NAJGWAŁTOWNIEJSZY Jednak z dotychczasowych wybuchów antyamerykańskich go wzbudzenia wśród wojskowych francuskich wywołali sam Ridgway, jego żona — Penny Ridgway. „Pani generala” wpadała na prowokacyjny pomysł dokuczenia oficerom francuskim, o czym bardzo szczegółowo donosi zachodnio-niemieckie czasopismo „Der Spiegel”. W ostatnim numerze z karnawałowych przyjęć dla oficerów francuskich i amerykańskich kazała swym francuskim gościom w słuchach skęczyć rzekomo parodiującego.

„zmowę wszystkich Francuzów: zalew ich atrycjonalnego kraju mundałami nieokreślonych chamskich z Kanzas i Missouri”. Skęsz obrazował Francuzom w sposób nieprzebieżny, bezczelny podobał Francji przez Amerykanów, którzy m. in. zmieniając nazwy ulic: Champs-Elysees przechrzczone na „Brodway”, Palais Inwalidów na „Gl-Home”, słynną Rue de la Paix na „Cold-War-Street” (ul. Zimnej Wojny) itd. Wszystko to przy kompanii mienicie chrząstliwej „it's wonderful” (to jest wspaniałe).

„DOM WARIATÓW”

„Der Spiegel” opisuje błąd urzędowania w tej kwaterze w ten mniej więcej sposób:

„Ridgway rozkazał podkomendnym oficerom europejskim opracować plany. Plan dostarczony Amerykanom, którzy opracowa-

wania Europejskich zwrócili z lakonicznym dopiskiem: „nie przyjeżdżaj”.

General angielski, sir Robert Mansergh, przybył do Paryża, by złożyć sprawozdanie.

Ridgway nie pozwolił mu w ogóle dojść do słowa, tylko zrzucił go w zwykłym swym monologu. „W toku konferencji general Mansergh został od stołu i transzowały się sobą drzwiami oświadczył: „Jam doś tego domu wariatów”!

PEKAJĄ SZWY

OSTATNIO — donosi „Der Spiegel” — francuscy, angielscy i amerykańscy oficerowie zorganizowali regularny strajk w obronie przed arogancją Amerykanów. Francuski general Douche publicznie strzelił swój pogląd na Fontainebleau w słowach:

„Kwatera główna Ridgway'a jest kopią hitlerowskiej kwatery głównej; mówi w niej tylko jeden (tulanowiec Ridgway), a wszyscy inni muszą słuchać”.

Szwary armii atlantyckiej peją kaja w coraz to nowych miejscach. Nie tylko w kompaniach i batalionach ale już i w sztabach i kwaterach głównych. Takie są siły zbrojne zmontowane przez Waszyngton paktu wojennego.

PODSZEWKA POLITYCZNA NIE LEPSZA

JEGO POLITYCZNA podszewka nie prezentuje się lepiej. Po ostatnim spotkaniu sześciu ministrów spraw zagranicznych z zw. europejskiej wspólnoty obronnej (w Rzymie) szwajcarski dziennik „National Zeitung” (z 2 bm.) zastanawia się, czy:

„nie byłoby lepiej w interesie Europy dobić armię europejską, która nie może żyć i nie może umrzeć”.

Do tego stopnia zastrzyki się po tej konferencji sprzeciwił między Francją i Niemcami wskutek brutalnie natrętnego nacisku Waszyngtonu i Bonn na Paryż. Nawet ścisłymi wobec zadań Dullesa i Adenauera rząd Rene Mayera waha się przed ryzykiem spowodowania jawnego wybuchu wzburzonego w narodzie francuskim oporu i buntu przeciw traktatowi wojennym, przewidzianym dla Francji miejsce na „bagnach neohitlerowskiego Wehrmachtu”. Właśnie rzymska konferencja „europejskiej wspólnoty obronnej” w niejasną przyszłość odsunęła ratyfikację przez Europę zachodnią — oczywiście z wyjątkiem rządu bolskiego — traktatów, który ustulował wymusił na niej Dulles.

A jednak się porusza

SŁOWA TE wypowiedział na łóżu śmierci Galileo GALILEI, zwany potocznie Galileuszem (1564 — 1642), który zmarł 301 lat temu w dniu 8 stycznia. Jest to jeden z największych fizyków i astronomów wszystkich czasów i narodów.

Zmuszony w roku 1633 przez wroską inkwizycję do odwołania nauki Kopernika, gdyż inaczej groziła mu śmierć, Galileusz pomysł na straszliwy przykład Giordano Bruna, spalonego żywcem w roku 1600, nie miał wyboru. Ale uśmiejąc, dał świadectwo prawdy: uypowiadając sus przekonanie, że Ziemia porusza się wokół Słońca, a nie — odwrotnie.

Teza Kopernika, obalająca geocentryczny system Ptolemeusza, wedle którego Ziemia miała być środkiem świata, stała się zarzewiem rewolucji w nauce średniowiecza. Jeden po drugim padają ówczesne kanony wiedzy, oparte na sofizmatkach, datujących się od czasów starożytności, a nie kontrolowanych przez twórczą myśl uczono.

ZARÓWNO Platon, jak i Arystoteles, wybrali filozofowie starożytności światła i uszy mechaniki sprzecznej z prawdą. Dwa wieki później, zanim, wzorem Kopernika, obalił ją Galileusz, który odtąd jest uważany za twórcę nowoczesnej „mechanicznej” fizyki, opartej na doświadczeniu.

Wspomniani filozofowie mniemali, że gdy na ciało działa siła stała wielkość, to powstaje ruch jednostajny. Galileusz pierwszy rozpoznał, że to wywołania ruchu jednostajnego wystarcza jednostajny impuls wywołujący ciało w ruch, które następnie mocą swej bezwładności porusza się dalej prostoliniowo i jednostajnie, o ile jakieś inne siły czy przeszkody ruchu, nie wpłyną na zmianę kierunku lub szybkości.

Mechanika Galileusza, zawiodąca dziś w sprawach atomistyki oraz przy szybkościach bardzo wielkich (teoria względności) jest jednak nadal ważna i ścisła w fizyce „codziennego” życia i techniki ludzkiej.

Gdy którego jako pierwszy twórcę pierwszego teleskopu, za pomocą którego odkrył cztery nowe planety, plany na Słońcu, księżyc Jowisza i góry i doliny na Księżycu ziemskim. Obserwacje te upełniły go w prawdziwość systemu Kopernikańskiego, którego też stał się gorącym wyznawcą i propagatorem.

Zrozumiał, że ruch w warunkach ziemskich, odmiennie od wiecznego ruchu ciał niebieskich, jest poddany oporom, wywołującym straty energii. Galileusz pierwszy uypowiadając uadny i ścisły pogląd, że perpetuum mobile jest przetrzudem niemożliwym do zbudowania.

DZIS ulem, że światło jest ruchem falowym, rozpraszającym się z obrotową szybkością 300.000 km/sec. Za czasów Galileusza o tym nie miało pojęcia. Ale znów ten właśnie fizyk wyraża przekonanie, że światło, to proces jakiegoś ruchu, posiadający swą szybkość.

Jeżeli tak, to trzeba ją zmierzyć, powiada sobie ten wielki fizyk i rozpoczyna eksperyment, w zasadzie swej służby, lecz niewykonany w ówczesnych prymitywnych warunkach. Gdy pomiary wykonywane za pomocą zegarka i ściegi latarki, nie dają wyniku, bo dźwięk nie mógł, Galileusz dochodzi do wniosku, że szybkość światła jest nieskończona.

W myśli teorii względności Einsteina — szybkość światła jest największą szybkością w opole, a nieosiągalną dla ciał materialnych. A to jest, praktycznie mówiąc, nadaniem jej cechy „nieskończoności”. Postać Galileusza, obok Kopernika, Newtona, Emonsowa i wielu innych uczonych różnych czasów i narodów, to właśnie żywy symbol potęgi ludzkiego umysłu, który w służbie wiedzy dla dobra ludzkości nie ustaje nigdy w pracy i rozwoju. Dziś, w epoce energii atomowej, wiemy najlepiej, jakie znaczenie ma dla człowieka i jego dobrobytu, nauka i wiedza, oparte na umysłach tej miary, co Kopernik, i jego wielki wielbiciel — Galileusz.

E. BIALOBORSKI

Wielki konkurs recytatorski Wojew. Komitetu Obronców Pokoju

ZAINICJOWANY przez Wojewódzki Komitet Obronców Pokoju w Szczecinie wielki Konkurs Recytatorski wzbudził ogromne zainteresowanie zarówno wśród liczących się w województwie, jak i wsi, jak i wśród recytatorów indywidualnych, którzy masowo zgłaszają się do konkursu.

Ponieważ w tym samym czasie z podobną inicjatywą wystąpił Zarząd Centralny „Artos”, w nadziei, że droga konkursu uzyska świeży „narybek”, do swoich zespołów terenowych — oile te akcje kulturalne połączone w naszym województwie — tym, że wyróżnione w eliminacjach eliminacjach zespoły względnie recytatorów indywidualni będą mogli wziąć udział w eliminacjach centralnych „Artosa”.

Według dotychczasowych danych najlepsze wyniki w pierwszych eliminacjach osiągnęli w powiatach Dębno i Kamień. W ciągu marca za kończące zostaną eliminacje gminne, w kwietniu powiatowe. Eliminacje wojewódzkie przewidziane są na zakończenie Dni Oświaty, Książki i Prasy, w końcu maja br.

Dla uczestników Konkursu przewidziane są liczne i cenne nagrody, ufundowane przez poszczególne instytucje i organizacje, zarówno na szczeblu gmin, jak powiatów i województwa. I tak organizatorzy Konkursu na szczeblu wojewódzkim dysponują już obecnie: dwoma radiodiodami, czterema nagrodami przez Woj. Kom. ZSL i Okręgowy Zarząd KIN; trzema akordeonami — ofiarowanymi przez Zarząd Główny Kom. Obronców Pokoju; ZSCh ofiarowanymi skrzynkami Wydział Kultury Woj. Rady Naczelnej, Związku Polaków i Wydz. Oświaty Woj. RN; 500 zł zadeklarowała Pol. Zestura Morcia, 40 — PPK, po 300 — Dyr. Okr. Poet. i Zł. do składekienia Kresomila i Spółdz. „Cen” na 300 zł — Pol. Zest. Ośw. PZZ, Spółdz. Inwalidów, Zł. klady Energet. Dłazie nagrody na brylanta.

EISENHOWER do Francji: „Madame! Ridgway panie zmień trytykę na ten oto kapelus mojego pomysłu i mojej fabrykacji.”

„Halka” w Szczecinie Śpiewają artyści Opery Poznańskiej

WIELKA impreza artystyczna dla naszych miliońców opery będzie koncert orkiestry Filharmonii Szczecińskiej pod dyr. Mariana Lewandowskiego z udziałem 85-osobowego chóru „ZZK” w dniach 27 i 28 bm. Na koncercie tym usłyszymy w pełnym wykonaniu estradowym operę „Halka” Moniuszki.

Koncert Jana Ekiera z orkiestrą symfoniczną Filharmonii

ZNAKOMITY pianista i kompozytor prof. Jan Ekier wystąpił w piątek w Szczecinie w koncercie symfonicznym Filharmonii. Najciekawszą częścią wieczoru był wykonany z jego udziałem przez orkiestrę pod batutą Mariana Lewandowskiego „Koncert fortepianowy e-moll” Chopina — jedno z arcydzieł wielkiego kompozytora z jego okresu młodzieńczego, bogate w inwencje twórcze oraz kunsztowne pod względem przeprowadzenia myśli muzycznej.

Koncert e-moll wymaga tak precyzyjnej oprawy wykonawczej, jak mu nadał Ekier. Ten wysoki miary wirtuoz posiada obok polotu artystycznego ogromne opamiętanie i subtelna misternie gry przy nerwowej dwucieczności tonów, dzięki czemu jest też wybitnym odzwierciedleniem klasycznej, zwłaszcza Bacha.

Wykonanie orkiestry tym razem nie sięgało poziomu gry solisty. W ogóle program całego koncertu, wartościowego pod względem wykonania — „Koncert brandeburski G-dur, Mozarta — Uwertura z op. „Don Juan”, Prokofiewa — „Symfonia klasyczna” — wymagały więcej prób i lepszego zgrania się uczestników. Zmiany osobowe w orkiestrze zaznaczyły się dość ujemnie.

Nie należy wątpić, że dzielny i celowity, który osiągnął tak podziwne wyniki w opowiadaniu trudności sztuki, potrafi ją w ubiegłym roku, potrafi ją znów podnieść.

Na usłone próby słuchaczy Ekier odgrywał nad program z debata ek spręża kilka utworów Chopina, z których wyjątkowo trzeba wymienić „Symfonię klasyczną” — wyjątkowo to mistrzowski oddany Polonez As-dur.

NICH. GR.

Miejsca abonamentowe w Filharmonii

WPROWADZONE przez dyrektora Filharmonii abonamenty kwartalne na koncerty z udziałem wirtuozów szczecińskich wielu chętnych nabywców. W tych dniach rozpoczęto indywidualną sprzedaż abonamentu ma zapewnić w II kwartale br. Posiadacz abonamentu ma zapewnić sobie stałe miejsce w wybranym przez siebie rzędzie na wszystkich 8 koncertów wieloosobowych lub poranków symfonicznych, które odbędą się w kwietniu, maju i czerwcu. Cena abonamentu jest prawie 70 proc. niższa od ceny 8 biletów normalnych.

W II kwartale br. szczecińska nie będą mieli możności zobaczenia i usłyszenia artystów Edwarda Siatkiewicza, Wiesława Szpilmana, Bawelowskiego, Regine Smeżdziankę i Aleksandra Klonowskiego,

Francuzom nie było jednak „wonderful”, dla nich nie była to nowość. Jednym z francuskich generałów demonstracyjnie opuszczo wraz z rodziną mi dzielnicę oficerską i przeniosło się do innej. Zrozumieł, że szczytowa z ich rzeczywistości, m. in. z tej panoszącej się w kwaterze głównej Ridgway'a, o której mówił, że tam „Ridgway panuje nieśmiertelny, wszechwładny”, na straszny, niczym straża, pruska morda podoficerska.

„DOM WARIATÓW”

„Der Spiegel” opisuje błąd urzędowania w tej kwaterze w ten mniej więcej sposób:

„Ridgway rozkazał podkomendnym oficerom europejskim opracować plany. Plan dostarczony Amerykanom, którzy opracowa-

Terminarz rozgrywek ligi między wojewódzkiej

15 MARCA
Stal Poz. — Spółnia Gniez.
Gwardia Poz. — Stal Ziel. Góra
Bud. Poz. — Gwardia Kalisz
Kolej. Gó. — Ognio Poz.
Spółnia Zary — Kolej. Szcz.
Kolej. Górz. — Gwardia Poz.

22 MARCA
Spółnia Gniez. — Gwardia Poz.
Kolej. Szcz. — Stal Ziel. Góra
Ognio Poz. — Spółnia Zary
Gwardia Kalisz — Kolej. Gó.
Stal Ziel. Góra — Bud. Poz.
Stal Poz. — Kolej. Szcz.

29 MARCA
Gwardia Szcz. — Spółnia Gniez.
Bud. Poz. — Stal Poz.
Kolej. Gó. — Stal Ziel. Góra
Spółnia Zary — Gwardia Kalisz
Kolej. Górz. — Ognio Poz.
Gwardia Poz. — Kolej. Szcz.

5 KWIEŚNIA
Spółnia Gniez. — Kolej. Szcz.
Gwar. Kalisz — Kolej. Górz.
Stal Ziel. Góra — Kolej. Gó.
Stal Poz. — Kolej. Góleniów
Gwardia Szcz. — Bud. Poz.

12 KWIEŚNIA
Bud. Poz. — Spółnia Gniez.
Kolej. Gó. — Gwardia Szcz.
Spółnia Zary — Stal Poz.
Kolej. Górz. — Stal Ziel. Góra
Gwardia Poz. — Gwardia Kalisz
Kolej. Szcz. — Ognio Poz.

19 KWIEŚNIA
Spółnia Gniez. — Ognio Poz.
Gwardia Kalisz — Kolej. Szcz.
Stal Ziel. Góra — Gwardia Poz.
Stal Poz. — Kolej. Gó.
Gwardia Szcz. — Spółnia Zary
Bud. Poz. — Kolej. Gó.

26 KWIEŚNIA
Kolej. Gó. — Spółnia Gniez.
Spółnia Zary — Bud. Poz.
Kolej. Górz. — Gwardia Szcz.
Gwardia Poz. — Gwardia Kalisz
Kolej. Szcz. — Stal Ziel. Góra
Ognio Poz. — Gwardia Kalisz

3 MAJA
Spółnia Gniez. — Gwar. Kalisz
Stal Ziel. Góra — Ognio Poz.
Stal Poz. — Kolej. Szcz.
Gwardia Szcz. — Gwardia Poz.
Bud. Poz. — Kolej. Gó.
Kolej. Gó. — Spółnia Zary

10 MAJA
Spółnia Zary — Spółnia Gniez.
Kolej. Górz. — Kolej. Gó.
Kolej. Szcz. — Gwardia Szcz.
Ognio Poz. — Gwardia Poz.
Gwardia Kalisz — Stal Ziel. Góra

17 MAJA
Spół. Gniez. — Stal Ziel. Góra
Stal Poz. — Gwardia Kalisz
Gwardia Szcz. — Ognio Poz.
Bud. Poz. — Kolej. Szcz.
Kolej. Gó. — Gwardia Poz.
Spółnia Zary — Kolej. Górz.

24 MAJA
Kolej. Górz. — Spół. Gniez.
Gwardia Poz. — Spółnia Zary
Kolej. Szcz. — Kolej. Gó.
Gwardia Kalisz — Gwar. Szcz.
Stal Ziel. Góra — Stal Poz.

Pokrótkie

WE WTÓREK, środek i czwartek bieżąca rozgrywka w mistrzostwie województwa w piłce nożnej. W niedzielę 15 marca, w niedzielę 22 marca, w niedzielę 29 marca, w niedzielę 5 kwietnia, w niedzielę 12 kwietnia, w niedzielę 19 kwietnia, w niedzielę 26 kwietnia, w niedzielę 3 maja, w niedzielę 10 maja, w niedzielę 17 maja, w niedzielę 24 maja.

SZCZECIŃSKY strzelcy rozpoczynają w dniu dzisiejszym sezon letni — mistrzostwa Szczecina w strzelaniu do ratków. Zapyło zawodów przyjmują nie od 10 do 12 na strzelnicę przy al. W. Polskiego przy czym uczestnik zobowiązany jest przynieść własną broń.

Wydawca: Instytut Wydawniczy „Czytelnik” Redakcja: kolegium, Redakcja — Szczecin Al. Wolności 10, 2. p. w. Telefon: 57. Sekretariat: 57. Adres administracji i sportowy: 42-35, sygnalizatorzy 78-31, dział korespondentów 21-18, sekretariat odpowiedzialny 78-32, red. nocy: 26-12, 56-18. Redaktor naczelny: przyjmują w godz. 12 do 13. Sekretarz w godz. od 11 do 13. Niezawodowych rekonstrukcji nie zwraca się. Adres administratora: c.lli. Szczecina, Al. Wolności 10, 2. p. w. tel. 57-27. Ogłoszenia: Al. Wolności 10, 2. p. w. tel. 28-4.

Zamówienia i wpłaty na prenumeratę pocztową (z 21 miesięcznej) przyjmują wszystkie urzędy pocztowe i listonosze.

Szczecińskie Zakłady Graficzne „Szczecin”, Krzywota 18. X-4-14839. Zatr. nr 1284. 14.2.52.

Meczem ze Stacją Ziel. Góra rozpoczynają gwardziści boje w lidze między wojewódzkiej

W NIEDZIELĘ rozpocznie się w całym kraju sezon piłkarski. Zaczyna swe rozgrywki mistrzostwo I i II ligi państwowa oraz ligi wojewódzkiej i między wojewódzkiej. Ruszy do boju przeszło 100-tysięczna rzesza zawodników zgłoszonych do Sekcji Piłki Nożnej GKFF, a walkom ich będą się przyglądały setki tysięcy widzów.

Cztery rekordy padły w Stargardzie...

NA KRYTYE pływali w Stargardzie rozpoczęli się we czwartek mistrzostwa pływackie Polski. ZS Spółnia przy udziale 18 zawodników reprezentujących 8 województw. Uczestnicy otworzą do dziś wyniki spóźniali, nie znalazł przeciwnika nie i formy najlepszych reprezentantów. Jednakże, szczecińscy przygotowali się bardzo starannie do tegorocznych rozgrywek i niewątpliwie zechcą jak najlepiej zaprezentować się szcześcińskiej publiczności.

W dzisiejszym spotkaniu gwardziści wystąpił w następujących składach: Piotrowski (Walewski), Busch, Osiuch, Zur, Stefaniak, Olejnik, Bartoś, Suchanowski, Piasek, Prokopowicz, Kasperczyk (Wygocki). Początek spotkania o godz. 15.

W I LIDZE państwowej spotka się w niedzielę pełna stawka. W Warszawie Kolarz (Poz.) wywalczy CWRK, w Bytomiu Ognio woj. walczy z Unią (Chorz.), w Krakowie Gwardia raz będzie z Górnikiem (Radlin), w Bydgoszczy w Budowlanych gości Ognio (Kr.) w Opolu Gwardia (W-wa) z Budowlanymi i w Warszawie Budowlani spotkają się z OWKS (Kraków).

W ogólnej punktacji prowadzi Poznań — 55 pkt. przed Opolem — 46, Warszawa — 39 i Szczecinem — 25 pkt.

— Aha — powiedział Jakus. — Nie ma jej. Pojechały obie z moją żoną do Tezewa. Wrócić dopiero jutro rano. Jeżeli to coś ważnego, mogłybyście połączyć się z Posejdonem przez Gdynię — Radio z samego rana. Teresa ma wolny poniedziałek, więc z pewnością będzie w domu. Barnat podziękował, wykręcił jeszcze jakieś usprawiedliwienie i odczytany słuchawkę, z rezygnacją postanowił napisać list do Teresy. Nie mógł przecież rozmawiać z nią o tak osobiste sprawy jak za pośrednictwem Gdyni — Radio!

Leż usiadłszy przy biurku i wydobywszy papier, nie wiedział, jak się do tego zabrać i co miało być listem na wieczór. Jakus jeszcze sprawa — gdyby miał wyrazić to wszystko, co chciał Teresie powiedzieć — trzeba by napisać kilkanaście stron. Ale inaczej się to mówi, a inaczej pisze. Nie! Po prostu nie potrafiłby tego ująć w liście!

Po kilku daremnych próbach porzucił ten zamiar i napisał tylko parę zdań: że będąc w Gdyni przez cały tydzień starł się z nią zobaczyć i myślał tylko o niej; że sam przyleciał kiedyś, więc zdaje sobie sprawę jak boleśnie musiała być przeżywać Teresę; że nie wie kiedy ją zobaczy, więc prosi żeby do niego napisała, jeżeli jeszcze chce go znać po tym tragicznym wypadku, któremu nie zdołał zapobiec.

Gdy wreszcie skończył, dochodziła jedenasta. Spiesząc zadzwonił i zakleił kopertę, wrzucił do walizki bieliznę i drobniaki przygotowane przez Grabieniewa i popędził do portu.

ROZDZIAŁ XXXVII

Wywołanie lin przytwierdzonych do boj kotwicznych, zacumowanie Posejdone, a następnie wywołanie węży, wymiana tych, które wydawały się niezupełnie pewne i sprawdzenie całej sieci pneumatycznej składającej się z trzech dziesięciu przewodów do pontonów i czterech grubych, dwunastocalowych rur elastycznych do pomp wodno — powietrznych w ładowaniach m/s Adierneft — zajęło dwa dni. Potem odłączono trapy i podniesiono je na pokład statku ratowniczego. Wydzysk zwolniono i wydobyły wszystkie liny zejściowe wraz z ich bojami.

Barnat, Jedynek i Deboz — trzech kierownic zespołów — zostali opuszczeni na dno celem

Półfinały mistrzostw okręgu w boksie

W CZORAJ rozegrano w szczecińskiej hali sportowej półfinałowe rozgrywki o indywidualne mistrzostwo okręgu w boksie. Walki na ośmiu stacjach na dobrym poziomie. Najładniejszą walkę stoczył Czarniecki (Gw.) i Juszczyk (Kol) w wadze lekkiej. Spotkanie wygrał Juszczyk na punkty. Kogucia Sokółowski (Kol) pokonał na punkty Łuczkę (Gw.), a Wul-kiewicz (Gw.) odniósł zwycięstwo nad Szymankim (Gw) przez dyskwalifikację. W wadze piórkowej Stachewicz zwyciężył przez tko. W II starciu z Walmusem (Kol), Lekka — Juszczyk (Gw) pokonał Czarniecki (Gw.). Stasiak (Gw.) zwyciężył przez podanie się Ciupki w II starciu. Lek kopółski Bartymuk (Sp.) wygrał przez tko z Antonowiczem (Sp.). Piśko (Kol) pokonał Wierzbickiego (Gw.). Rachutę zwyciężył Łabę (Stal) i Fiet (Kol) pokonał Wierzbickiego. Półfinały: Kogucia Sokółowski (Kol) pokonał na punkty Łuczkę (Gw.), a Wul-kiewicz (Gw.) zwyciężył nad Szymankim (Gw) przez dyskwalifikację. W ostatniej walce dnia Drewnicz wygrał przez tko z Kurem w II starciu w wadze ciężkiej.

W dzisiejszym spotkaniu gwardziści wystąpił w następujących składach: Piotrowski (Walewski), Busch, Osiuch, Zur, Stefaniak, Olejnik, Bartoś, Suchanowski, Piasek, Prokopowicz, Kasperczyk (Wygocki). Początek spotkania o godz. 15.

W I LIDZE państwowej spotka się w niedzielę pełna stawka. W Warszawie Kolarz (Poz.) wywalczy CWRK, w Bytomiu Ognio woj. walczy z Unią (Chorz.), w Krakowie Gwardia raz będzie z Górnikiem (Radlin), w Bydgoszczy w Budowlanych gości Ognio (Kr.) w Opolu Gwardia (W-wa) z Budowlanymi i w Warszawie Budowlani spotkają się z OWKS (Kraków).

W ogólnej punktacji prowadzi Poznań — 55 pkt. przed Opolem — 46, Warszawa — 39 i Szczecinem — 25 pkt.

— Aha — powiedział Jakus. — Nie ma jej. Pojechały obie z moją żoną do Tezewa. Wrócić dopiero jutro rano. Jeżeli to coś ważnego, mogłybyście połączyć się z Posejdonem przez Gdynię — Radio z samego rana. Teresa ma wolny poniedziałek, więc z pewnością będzie w domu. Barnat podziękował, wykręcił jeszcze jakieś usprawiedliwienie i odczytany słuchawkę, z rezygnacją postanowił napisać list do Teresy. Nie mógł przecież rozmawiać z nią o tak osobiste sprawy jak za pośrednictwem Gdyni — Radio!

Leż usiadłszy przy biurku i wydobywszy papier, nie wiedział, jak się do tego zabrać i co miało być listem na wieczór. Jakus jeszcze sprawa — gdyby miał wyrazić to wszystko, co chciał Teresie powiedzieć — trzeba by napisać kilkanaście stron. Ale inaczej się to mówi, a inaczej pisze. Nie! Po prostu nie potrafiłby tego ująć w liście!

Po kilku daremnych próbach porzucił ten zamiar i napisał tylko parę zdań: że będąc w Gdyni przez cały tydzień starł się z nią zobaczyć i myślał tylko o niej; że sam przyleciał kiedyś, więc zdaje sobie sprawę jak boleśnie musiała być przeżywać Teresę; że nie wie kiedy ją zobaczy, więc prosi żeby do niego napisała, jeżeli jeszcze chce go znać po tym tragicznym wypadku, któremu nie zdołał zapobiec.

Gdy wreszcie skończył, dochodziła jedenasta. Spiesząc zadzwonił i zakleił kopertę, wrzucił do walizki bieliznę i drobniaki przygotowane przez Grabieniewa i popędził do portu.

Wywołanie lin przytwierdzonych do boj kotwicznych, zacumowanie Posejdone, a następnie wywołanie węży, wymiana tych, które wydawały się niezupełnie pewne i sprawdzenie całej sieci pneumatycznej składającej się z trzech dziesięciu przewodów do pontonów i czterech grubych, dwunastocalowych rur elastycznych do pomp wodno — powietrznych w ładowaniach m/s Adierneft — zajęło dwa dni. Potem odłączono trapy i podniesiono je na pokład statku ratowniczego. Wydzysk zwolniono i wydobyły wszystkie liny zejściowe wraz z ich bojami.

Barnat, Jedynek i Deboz — trzech kierownic zespołów — zostali opuszczeni na dno celem

Półfinały mistrzostw okręgu w boksie

W CZORAJ rozegrano w szczecińskiej hali sportowej półfinałowe rozgrywki o indywidualne mistrzostwo okręgu w boksie. Walki na ośmiu stacjach na dobrym poziomie. Najładniejszą walkę stoczył Czarniecki (Gw.) i Juszczyk (Kol) w wadze lekkiej. Spotkanie wygrał Juszczyk na punkty. Kogucia Sokółowski (Kol) pokonał na punkty Łuczkę (Gw.), a Wul-kiewicz (Gw.) odniósł zwycięstwo nad Szymankim (Gw) przez dyskwalifikację. W wadze piórkowej Stachewicz zwyciężył przez tko. W II starciu z Walmusem (Kol), Lekka — Juszczyk (Gw) pokonał Czarniecki (Gw.). Stasiak (Gw.) zwyciężył przez podanie się Ciupki w II starciu. Lek kopółski Bartymuk (Sp.) wygrał przez tko z Antonowiczem (Sp.). Piśko (Kol) pokonał Wierzbickiego (Gw.). Rachutę zwyciężył Łabę (Stal) i Fiet (Kol) pokonał Wierzbickiego. Półfinały: Kogucia Sokółowski (Kol) pokonał na punkty Łuczkę (Gw.), a Wul-kiewicz (Gw.) zwyciężył nad Szymankim (Gw) przez dyskwalifikację. W ostatniej walce dnia Drewnicz wygrał przez tko z Kurem w II starciu w wadze ciężkiej.

Dwa rekordy Polski w pływaniu

W DRUGIM dniu mistrzostw pływackich Polski — ZS Spółnia ustanowiła dwa rekordy Polski. W biegu na 400 m. żabką kobiet 12-letnia uczennica Szkoły Pływackiej w Stargardzie — Moczalska rekordem 1:33,3 (co jest nowym rekordem Polski młodzików) — BIELAWSKI z Warszawy w wyścigu na 100 m. motylem czasem 1:46, 6 ustanowił nowy rekord Polski juniorów. Ponadto młodzież zawodniczek ustanowiła sześć rekordów o czwartej stronie klubów rekordów Polski.

W dniu dzisiejszym w Bydgoszczy odbył się turniej szachowy dla wszystkich miłośników tego sportu. Początek o godz. 15. Uczestnicy przesiadali o przyniesienie własnych kompletów szachowych.

przeprowadzenia ostatniej inspekcji, po czym Posejdon zajął nowe stanowisko, w bezpiecznej odległości, o samego skrajku kręgu wyznaczonego przez boje, a Swarożyc został zakotwiczony tuż przed nim.

Wszystkiego paładzielnika połączono wszystkie przewody ze zbiornikami rozdzielczymi na Posejdone, a do dodatkowych sprężarek Swarożyc przacigłono węże pomocnicze do ogólnego zbiornika wysokiego ciśnienia. Wreszcie wydumchano czepność trzecią i czwartą ładowanie wra ku i uzupełniono powietrzem trzecią parę pontonów, które nieznacznie przeciekaly.

Nazajutrz w Międzynarodowym Dniu Walki o Pokój, m/s Adierneft miał zostać podniesiony na powierzchnię morza.

O godzinie piątej czterdziestej, w kilka minut po odchodzie słońca ruszyły sprężarki. Naczelny inżynier P.R.O. Stanisław Jakus otworzył za wory pomp wodno — powietrznych, aby do niej części kadłuba. Zarybał ładowanie w tył. Marian Czelusniak i Michał Orbach otworzyli kolejno krany zbiorników rozdzielczych do osiemnastu węży połączonych z trzema parami pontonów rurowych.

Sprężarki manometrów skoczyły do końca podciśnienia, zaczęły drażać. Przewody stwardniały; ich zwoje wyprężyły się. Powietrze tłoczono całą mocą wszystkich naraz kompresorów Posejdone i Swarożyc wdarło się do pontonów, wypierając wodę przez ich niepowrotne wentyle.

O ósmej od strony Gdyni ukazały się dwa holowniki w pół godziny później oba stanęły na kotwicach pomiędzy Posejdonem a ładem. Pontony rurowe zostały osuszone, a w trzeciej i czwartej ładowanie poziom wody opadł do dwóch metrów.

Wylącznie dla kobiet

PUK, PUK. — Kto tam? — To ja, moja żona. Czy może mi pani pokazać jedno jakiegoś to tu brzozy? Zawsze kupuję kłosa, a robię kłosek. — Zarek, co tam robisz? Uczyłaś się? Moje dziecko, skocz no po dół do spółdzielni, bo znówu nie kupiłam, a wstyd mi już pozyczać.

— Stuchaj no, Heniu, masz chwilę czasu? Proszę cię czy nie chciałabyś skoczyć na dół i kupić trochę maki, bo mi zabrakło do kłosa. Mam ręce w cieście, nie mogę się oderwać.

— Mam, kiedy będzie obiad? — Zaraz, zaraz, już za chwilę. Tylko skocz po kłosa, bo znówu nie kupiłam, a wstyd mi już pozyczać.

Co to wszystko znaczy? To znaczy, że nie trzeba brać przykładu z bohaterki naszych obrazków, bo jest ona gospodynią.

Zie u niej funkcjonuje referat zakupowy. Przecież dorobka kobiecie nie, jakie surowce potrzebne są do produkcji obiadu. Nie chodzi o to, aby gromadzić w domu zapasy, bo wszelkie renowacje są szkodliwe. Można się nimi nie

Chodzi o to, aby nie wprowadzać improwizacji do organizacji życia domowego. Bowiem w zakładzie żywienia pojeźdźczego obowiązują również zasady planowego zaopatrzenia kuchni, tak jak we wzorowych zakładach żywienia zbiorowego.

NOWINKI FILMOWE

CHARLIE CHAPLIN przebywający wraz z rodziną od kilku tygodni w Szwajcarii, za miesiąc zrealizował film, którego tytuł brzmi: „Wielki dyktando”. Wraz z nim pokazuje stonki panujące na Zachodzie.

PUSTELNA PARMEJKA dwuseryjny film francuski, zrealizowany w Nowym Jorku przez Stendhala, został zakupiony przez ZSRR. Premiera tego filmu odobędzie się w kinach wielkich miast radzieckich.

REKLAMA PO AMERYKANSKU Na specjalnym seansie filmowym w kinie „Wojna” w Warszawie pokazano film amerykański „Elita kulturalna” film „Pasczka” opiera opowiadać o wieloletniej działalności Amerykańskiej gazety „The Film Daily” podał, że na festiwalu odbyły się również konkursy scenariuszy, mistrz „Goli”.

Nieodpowiedzialność, a jednak prawdziwa „Elita kulturalna” Nowego Jorku, jeżeli nie była obywatelką, to w każdym razie w części na pewno nie była wierzy.

Wszystkie sprężarki wdarły nadal, pokład dźwiał przyjmując ich wibrację, a dwanaście węży doprowadzających powietrze pod wysokim ciśnieniem ze zbiorników rozdzielczych do pontonów dzielowych wygięło się obszernymi łukami nad burtą Posejdone.

Minęła godzina, dwie... Nad pontonami u dziobu ukazały się bąble powietrza. Obie pary zostały wydumchane prawie jednocześnie.

Teraz cała moc kompresorów oddano na użytek pomp. Przednie ładowanie m/s Adierneft były prawie dwukrotnie obszerniejsze niż tylne. Wypompowanie z nich wody i włożenie na jej miejsce powietrza, którego ciśnienie musiał być zwiększone, trwało kilka godzin.

Wszystkie sprężarki wdarły nadal, pokład dźwiał przyjmując ich wibrację, a dwanaście węży doprowadzających powietrze pod wysokim ciśnieniem ze zbiorników rozdzielczych do pontonów dzielowych wygięło się obszernymi łukami nad burtą Posejdone.

Minęła godzina, dwie... Nad pontonami u dziobu ukazały się bąble powietrza. Obie pary zostały wydumchane prawie jednocześnie.

Teraz cała moc kompresorów oddano na użytek pomp. Przednie ładowanie m/s Adierneft były prawie dwukrotnie obszerniejsze niż tylne. Wypompowanie z nich wody i włożenie na jej miejsce powietrza, którego ciśnienie musiał być zwiększone, trwało kilka godzin.

Wszystkie sprężarki wdarły nadal, pokład dźwiał przyjmując ich wibrację, a dwanaście węży doprowadzających powietrze pod wysokim ciśnieniem ze zbiorników rozdzielczych do pontonów dzielowych wygięło się obszernymi łukami nad burtą Posejdone.

Minęła godzina, dwie... Nad pontonami u dziobu ukazały się bąble powietrza. Obie pary zostały wydumchane prawie jednocześnie.

Teraz cała moc kompresorów oddano na użytek pomp. Przednie ładowanie m/s Adierneft były prawie dwukrotnie obszerniejsze niż tylne. Wypompowanie z nich wody i włożenie na jej miejsce powietrza, którego ciśnienie musiał być zwiększone, trwało kilka godzin.

Wszystkie sprężarki wdarły nadal, pokład dźwiał przyjmując ich wibrację, a dwanaście węży doprowadzających powietrze pod wysokim ciśnieniem ze zbiorników rozdzielczych do pontonów dzielowych wygięło się obszernymi łukami nad burtą Posejdone.

Minęła godzina, dwie... Nad pontonami u dziobu ukazały się bąble powietrza. Obie pary zostały wydumchane prawie jednocześnie.

Teraz cała moc kompresorów oddano na użytek pomp. Przednie ładowanie m/s Adierneft były prawie dwukrotnie obszerniejsze niż tylne. Wypompowanie z nich wody i włożenie na jej miejsce powietrza, którego ciśnienie musiał być zwiększone, trwało kilka godzin.

Wszystkie sprężarki wdarły nadal, pokład dźwiał przyjmując ich wibrację, a dwanaście węży doprowadzających powietrze pod wysokim ciśnieniem ze zbiorników rozdzielczych do pontonów dzielowych wygięło się obszernymi łukami nad burtą Posejdone.

Minęła godzina, dwie... Nad pontonami u dziobu ukazały się bąble powietrza. Obie pary zostały wydumchane prawie jednocześnie.

Teraz cała moc kompresorów oddano na użytek pomp. Przednie ładowanie m/s Adierneft były prawie dwukrotnie obszerniejsze niż tylne. Wypompowanie z nich wody i włożenie na jej miejsce powietrza, którego ciśnienie musiał być zwiększone, trwało kilka godzin.

PUK, PUK. — Kto tam? — To ja, moja żona. Czy może mi pani pokazać jedno jakiegoś to tu brzozy? Zawsze kupuję kłosa, a robię kłosek. — Zarek, co tam robisz? Uczyłaś się? Moje dziecko, skocz no po dół do spółdzielni, bo znówu nie kupiłam, a wstyd mi już pozyczać.

— Stuchaj no, Heniu, masz chwilę czasu? Proszę cię czy nie chciałabyś skoczyć na dół i kupić trochę maki, bo mi zabrakło do kłosa. Mam ręce w cieście, nie mogę się oderwać.

— Mam, kiedy będzie obiad? — Zaraz, zaraz, już za chwilę. Tylko skocz po kłosa, bo znówu nie kupiłam, a wstyd mi już pozyczać.

Co to wszystko znaczy? To znaczy, że nie trzeba brać przykładu z bohaterki naszych obrazków, bo jest ona gospodynią.

Zie u niej funkcjonuje referat zakupowy. Przecież dorobka kobiecie nie, jakie surowce potrzebne są do produkcji obiadu. Nie chodzi o to, aby gromadzić w domu zapasy, bo wszelkie renowacje są szkodliwe. Można się nimi nie

Chodzi o to, aby nie wprowadzać improwizacji do organizacji życia domowego. Bowiem w zakładzie żywienia pojeźdźczego obowiązują również zasady planowego zaopatrzenia kuchni, tak jak we wzorowych zakładach żywienia zbiorowego.

NOWINKI FILMOWE

CHARLIE CHAPLIN przebywający wraz z rodziną od kilku tygodni w Szwajcarii, za miesiąc zrealizował film, którego tytuł brzmi: „Wielki dyktando”. Wraz z nim pokazuje stonki panujące na Zachodzie.

PUSTELNA PARMEJKA dwuseryjny film francuski, zrealizowany w Nowym Jorku przez Stendhala, został zakupiony przez ZSRR. Premiera tego filmu odobędzie się w kinach wielkich miast radzieckich.

REKLAMA PO AMERYKANSKU Na specjalnym seansie filmowym w kinie „Wojna” w Warszawie pokazano film amerykański „Elita kulturalna” film „Pasczka” opiera opowiadać o wieloletniej działalności Amerykańskiej gazety „The Film Daily” podał, że na festiwalu odbyły się również konkursy scenariuszy, mistrz „Goli”.

Nieodpowiedzialność, a jednak prawdziwa „Elita kulturalna” Nowego Jorku, jeżeli nie była obywatelką, to w każdym razie w części na pewno nie była wierzy.

Wszystkie sprężarki wdarły nadal, pokład dźwiał przyjmując ich wibrację, a dwanaście węży doprowadzających powietrze pod wysokim ciśnieniem ze zbiorników rozdzielczych do pontonów dzielowych wygięło się obszernymi łukami nad burtą Posejdone.

Minęła godzina, dwie... Nad pontonami u dziobu ukazały się bąble powietrza. Obie pary zostały wydumchane prawie jednocześnie.

Teraz cała moc kompresorów oddano na użytek pomp. Przednie ładowanie m/s Adierneft były prawie dwukrotnie obszerniejsze niż tylne. Wypompowanie z nich wody i włożenie na jej miejsce powietrza, którego ciśnienie musiał być zwiększone, trwało kilka godzin.

Wszystkie sprężarki wdarły nadal, pokład dźwiał przyjmując ich wibrację, a dwanaście węży doprowadzających powietrze pod wysokim ciśnieniem ze zbiorników rozdzielczych do pontonów dzielowych wygięło się obszernymi łukami nad burtą Posejdone.

Minęła godzina, dwie... Nad pontonami u dziobu ukazały się bąble powietrza. Obie pary zostały wydumchane prawie jednocześnie.

Teraz cała moc kompresorów oddano na użytek pomp. Przednie ładowanie m/s Adierneft były prawie dwukrotnie obszerniejsze niż tylne. Wypompowanie z nich wody i włożenie na jej miejsce powietrza, którego ciśnienie musiał być zwiększone, trwało kilka godzin.

Wszystkie sprężarki wdarły nadal, pokład dźwiał przyjmując ich wibrację, a dwanaście węży doprowadzających powietrze pod wysokim ciśnieniem ze zbiorników rozdzielczych do pontonów dzielowych wygięło się obszernymi łukami nad burtą Posejdone.

Minęła godzina, dwie... Nad pontonami u dziobu ukazały się bąble powietrza. Obie pary zostały wydumchane prawie jednocześnie.

Teraz cała moc kompresorów oddano na użytek pomp. Przednie ładowanie m/s Adierneft były prawie dwukrotnie obszerniejsze niż tylne. Wypompowanie z nich wody i włożenie na jej miejsce powietrza, którego ciśnienie musiał być zwiększone, trwało kilka godzin.

Wszystkie sprężarki wdarły nadal, pokład dźwiał przyjmując ich wibrację, a dwanaście węży doprowadzających powietrze pod wysokim ciśnieniem ze zbiorników rozdzielczych do pontonów dzielowych wygięło się obszernymi łukami nad burtą Posejdone.

Minęła godzina, dwie... Nad pontonami u dziobu ukazały się bąble powietrza. Obie pary zostały wydumchane prawie jednocześnie.

Teraz cała moc kompresorów oddano na użytek pomp. Przednie ładowanie m/s Adierneft były prawie dwukrotnie obszerniejsze niż tylne. Wypompowanie z nich wody i włożenie na jej miejsce powietrza, którego ciśnienie musiał być zwiększone, trwało kilka godzin.

Wszystkie sprężarki wdarły nadal, pokład dźwiał przyjmując ich wibrację, a dwanaście węży doprowadzających powietrze pod wysokim ciśnieniem ze zbiorników rozdzielczych do pontonów dzielowych wygięło się obszernymi łukami nad burtą Posejdone.